

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
 Zagrebačka 2
 31000 OSIJEK

Poziv na poslovni broj: **St-737/2022**

Predstečajni postupak:

Dužnik: PRESOFLEX GRADNJA d.o.o., Požega, Industrijska 30, OIB: 66952197279 (dalje: **Dužnik**)

Vjerovnik: Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 2963223473 (dalje: **Zagrebačka banka**)

Žalba Vjerovnika Zagrebačke banke

protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku
 poslovni broj St-737/2022-127 od 12. svibnja 2023. godine

3 x, prilozi

1. U gore označenom predmetu na e-oglasnoj ploči objavljeno je 12.05.2023. rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, broj St-737/2022-127 od 12. svibnja 2023. (dalje: **Rješenje**) kojim je, pored ostalog, sud u točki I. izreke Rješenja odlučio kako slijedi:

„I. U rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-737/2022-70 od 17. ožujka 2023. u Tablici osporenih tražbina izostavljaju se:

- točka broj VI.1. u kojoj je utvrđena kao osporena tražbina vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d. Zagreb u iznosu od 6.234.165,08 EUR-a/146.971.316,83 kn,

- točka broj VI.4. u kojoj je utvrđena kao osporena tražbina vjerovnika PODRAVSKA BANKA d.d. Koprivnica u iznosu od 198.508,38 EUR-a/1.495.661,41 kn,

točke broj X. i XIII. izreke u kojima se upućuje osporavatelj tražbine predstečajni dužnik u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma odnosno od pravomoćnosti rješenja odnosno od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja tražbina vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d. i PODRAVSKA BANKA d.d. i

*točka broj XVI. izreke u kojoj se upućuje osporavatelj tražbine ADRIA RIJEKA d.o.o. u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma odnosno od pravomoćnosti rješenja odnosno od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja tražbine vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d.“ (dalje: **točka I. izreke Rješenja**).*

2. Protiv gore navedenog rješenja Trgovačkog suda u Osijeku broj St-737/2022-127 od 12. svibnja 2023. godine Vjerovnik Zagrebačka banka izjavljuje sljedeću

Ž A L B U

Pobija se točka I. izreke Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku broj St-737/2022-127 od 12. svibnja 2023. godine u cijelosti kao činjenično i pravno neosnovana iz razloga koji se dolje navode u Obrazloženju ove Žalbe.

O b r a z l o ž e n j e

Zagrebačka banka d.d.

Trg bana Josipa Jelačića 10
 10000 Zagreb
 Republika Hrvatska

infotelefon: 0800 00 24
 www.zaba.hr

Uprava
 Predsjednik Uprave
 Ivan Vlaho
 Članovi Uprave:
 Dalibor Čubela, Tatjana Antolić
 Jasnić, Jasna Mandac, Slaven
 Rukavina, Spas Blagovestov
 Vidarkinsky, Gianluca Totaro,
 Pavel Vinter
 Predsjednik Nadzornog odbora
 Simone Marcucci

Upisana u sudski registar kod Trgovačkog suda u Zagrebu rješenjem broj Tt -95/1-2, od 17.03.1995., MBS 080000014, iznos temeljnog kapitala: 6.404.839.100,00 kuna, u cijelosti uplaćen
 Temeljni kapital podijeljen je na 320.241.955 redovnih dionica, pojedinačnog nominalnog iznosa od 20,00 kuna, koje se u kompjutorskom sustavu Središnjeg klirinškog depozitarnog društva vode s oznakom ZABA-R-A kao nematerijalizirani vrijednosni papiri na ime.
 Račun Banke kod Hrvatske narodne banke, Trg hrvatskih velikana 3, 10000 Zagreb, IBAN: HR8823600001000000013, OIB: 92963223473.

3. Donoseći točku I. izreke Rješenja naslovni sud je počinio povrede odredaba Stečajnog zakona (dalje: SZ) i Zakona o parničnom postupku te je pri donošenju odluke pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i pogrešno je primijenio materijalno pravo odnosno odredbe SZ-a.

4. U ovom predstečajnom postupku Zagrebačka banka je 23.11.2022. slanjem na Financijsku agenciju (dalje: FINA) Prijave tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku u zakonskom roku prijavila svoje tražbine koje ima prema Dužniku (dalje: **Prijava**) te je u vezi dijela tražbina iz Prijave (iz točke 2. i točke 3. Prijave) obavijestila FINA-u o svojim razlučnim pravima, pravnoj osnovi razlučnih prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnose razlučna prava i o iznosu tražbine koja je osigurana tim razlučnim pravima te je dala izjavu da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i izjavu da ne pristaje na odgodu namirenja iz predmeta na koji se odnose razlučna prava, radi provedbe plana restrukturiranja (dalje: **Obavijesti i izjave o razlučnim pravima**), a sve to budući je člankom 38.st. 6. SZ-a propisano da se Obavijesti i izjave o razlučnim pravima podnose na obrascu za prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku.

Prijavljene tražbine iz točke 2. i točke 3. Prijave osporili su Dužnik i povjerenik uz obrazloženje da je vjerovnik dostavio obavijest o razlučnom pravu te izjavio da se ne odriče razlučnog prava i da ne pristaje na odgodu namirenja, uslijed čega predmetne tražbine nisu predmet ispitivanja, a Prijavljene tražbine iz točke 3. Prijave osporio je i vjerovnik ADRIA RIJEKA d.o.o. Napominjemo da u ovom predstečajnom postupku **još uopće nije ni počeo teći rok u kojem su razlučni vjerovnici dužni dostavljati FINA-i Obavijesti i izjave o razlučnim pravima, sukladno čl. 38. st. 1. SZ-a** jer Plan restrukturiranja nije uopće ni dostavljen do danas u ovom predstečajnom postupku.

Sukladno navedenim osporavanjima prijavljenih tražbina Zagrebačke banke, koja osporavanja nisu otklonjena na ispitnom ročištu održanom 01.03.2023., naslovni sud je 17.03.2023. godine pod poslovnim brojem broj St-737/2022-70 donio rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama (dalje: **Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama**) u kojem je, pored ostalog, u točki VI.1. u tablici osporenih tražbina naveo kao osporenu tražbinu Zagrebačke banke u iznosu od 46.971.316,83 KN odnosno EUR 6.234.165,08 i naveo je razloge osporavanja te je u točki X. i točki XVI. Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama uputio osporavatelje tražbina Zagrebačke banke na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti svojih osporavanja u određenim rokovima jer će se u protivnom smatrati da je osporavanje otklonjeno.

5. Protiv dijela Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama i to dijela u kojemu su kao osporene navedene tražbine vjerovnika Zagrebačka banke u iznosu od 46.971.316,83 kn / 6.234.165,08 EUR žalbu je uložio Dužnik (dalje: **Žalba Dužnika**) navodeći da je riječ o tražbinama osiguranim razlučnim pravom na imovini Dužnika koje nisu mogle biti ispitane na ročištu radi ispitivanja prijavljenih tražbina, a budući da razlučna prava, uključujući i tražbine osigurane razlučnim pravom, za koje se razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje niti je pristao na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava, nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku.

Ovakav je **stav iznesen u Žalbi Dužnika je potpuno neosnovan i protivan odredbama SZ-a i postojećoj sudskoj praksi VTSRH-a koju dostavljamo uz ovu Žalbu** glede toga da se **tražbina razlučnog vjerovnika** koju ima prema dužniku **koju je prijavio u predstečajni postupak mora i treba ispitati i da je ista predmet ispitivanja u predstečajnom postupku**) i to **neovisno o tome što ima za nju razlučno pravo i neovisno o tome da li je ili nije dao Obavijesti i izjave o razlučnim pravima.**

6. Bez obzira na pogrešan i neutemeljen stav iznesen u Žalbi Dužnika VTSRH je u ovom predstečajnom postupku donio rješenje broj PŽ-1521/2023-4 od 19.04.2023. (dalje: **Drugostupanjsko rješenje**) kojim je, pored ostalog, VTSRH odlučio:

„I. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-737/2022-70 od 17. ožujka 2023.:

1. u točki VI.1., VI.3. i VI.4. izreke - Tablica osporenih tražbina u dijelu u kojem su utvrđene kao osporene tražbine vjerovnika:

- pod brojem 1, ZAGREBAČKA BANKA d.d. u iznosu od u iznosu od 6.234.165,08 EUR / 46.971.316,83 kn,
- pod brojem 3, ADIKO BANK d.d. u iznosu od u iznosu od 4.814.037,11 EUR / 36.271.362,60 kn
- pod brojem 4, PODRAVSKA BANKA d.d. u iznosu od 198.508,38 EUR / 1.495.661,41 kn.

2. u točkama X., XII. i XIII. izreke u kojima se upućuje osporavatelj tražbine predstečajni dužnik u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma odnosno od pravomoćnosti rješenja odnosno od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja tražbina vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d., ADDIKO BANK d.d. i PODRAVSKA BANKA d.d.

3. u točkama XVI. i XVIII. izreke u kojima se upućuje osporavatelj tražbine ADRIA RIJEKA d.o.o. u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma odnosno od pravomoćnosti rješenja odnosno od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja tražbine vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d., ADDIKO BANK d.d.....i predmet u tom dijelu vraća prvostupanijskom sudu na ponovan postupak.“ (dalje: **Ukidni dio Drugostupanskog rješenja**).

U obrazloženju u vezi Ukidnog dijela Drugostupanskog rješenja VTSRH je, pored ostalog, naveo:

„10.samo u odnosu na tražbine pod brojem 1, 3, i 4, koje su osigurane razlučnim pravom na imovini dužnika. Te tražbine nisu mogle biti ispitane na ročištu radi ispitivanja prijavljenih tražbina, budući da razlučna prava, uključujući i tražbine osigurane razlučnim pravom, za koje se razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje niti je pristao na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava, nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku.....

.....Iz obrazloženja pobijane odluke proizlazi da su navedeni vjerovnici dostavili obavijest o razlučnom pravu u skladu s člankom 38. stavkom 1. SZ-a, te da se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su pristali da se odgodi namirenje njihovih tražbina iz predmeta razlučnog prava.....

.....Prvostupanijski sud, naime, ispituje i utvrđuje osporenim tražbine za koje sam navodi da nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku.....

.....U ponovnom postupku sud će provjeriti i utvrditi radi li se u navedenom slučaju doista o razlučnim pravima o kojima su vjerovnici dostavili obavijest te da se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su pristali da se odgodi namirenje njihovih tražbina iz predmeta razlučnog prava. U tom slučaju će u novoj odluci izostaviti ukinute točke VI.1., VI.3. i VI.4. izreke pobijanog rješenja....“ (dalje: **Obrazloženje Ukidnog dijela**).

7. Zagrebačka banka je naslovnom sudu poslala podnesak dana 11.05.2023. kojim je argumentirano ukazala na neosnovanost stava VTSRH-a iznesenog u Ukidnom dijelu Drugostupanskog rješenja i posebno na neosnovanost i pogrešnost zaključaka koje je VTSRH iznio u Obrazloženju Ukidnog dijela (dalje: **Podnesak od 11.05.2023.**) Uz Podnesak od 11.05.2023. Zagrebačka banka je naslovnom sudu ujedno i dostavila i presliku rješenja VTSRH Poslovni broj: 24 PŽ-384/2021-2 od 04.02.2021. kao dokaz da je sudska praksa VTSRH potpuno drugačija od stava iznesenog u Obrazloženju Ukidnog dijela gore opisanog Drugostupanskog rješenja.

8. **Unatoč iznesenoj i sudskom praksom VTSRH-a dokazanoj argumentaciji o neosnovanosti stava** da tražbine osigurane razlučnim pravom na imovini Dužnika ne mogu biti ispitane na ročištu radi ispitivanja jer da razlučna prava, uključujući i tražbine osigurane razlučnim pravom, za koje se razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje niti je pristao na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava, nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku, **prvostupanijski sud je donio Rješenje poslovni broj St-737/2022-127 od 12.05.2023. koje se stoga i pobija ovom Žalbom.**

9. **Obzirom na postojeće odredbe SZ-a, a posebice obzirom na članak 38. stavak 1. i članak 46. stavak 6. smatramo da je pogrešna i neosnovana odluka iznesena u točki I. izreke pobijanog Rješenja** a posebice da je neutemeljeno obrazloženje tog Rješenja u dijelu u kojem prvostupanijski sud navodi: „Sukladno čl. 153. Stečajnog zakonakoji se u konkretnom slučaju primjenjuje sukladno čl. 35. SZ-a, vjerovnici s pravom odvojenoga namirenja su stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran. Oni imaju pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenoga namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti..... Iz navedene odredbe slijedi da te tražbine nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku.“

Ovakav stav prvostupanijskog suda je potpuno neutemeljen i protivan je izričitoj i vrlo jasnoj odredbi članka 46. stavak 6. SZ-a koja kaže: „Izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja.“ Da je zakonodavac smatrao da i prijavljene tražbine koje vjerovnik ima prema dužniku, a koje su osigurane razlučnim pravom također nisu predmet ispitivanja onda bi to tako i propisao. Kako to nije bila namjera zakonodavca, a što je i logično i razumljivo, takva odredba nije niti unesena u SZ, **pa je stoga potpuno nejasno temeljem čega se u obrazloženju Ukidnog dijela Drugostupanskog rješenja izvodi pogrešan zaključak:** „....da razlučna prava, uključujući i tražbine osigurane razlučnim pravom, za koje se razlučni vjerovnik nije

odrekao prava na odvojeno namirenje niti je pristao na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava, nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku....“.

Naime, ni prvostupanjski sud ni drugostupanjski sud uopće nisu obrazložili ni pojasnili zašto poistovjećuju razlučno pravo i tražbinu osiguranu razlučnim pravom i zbog čega smatraju da razlučno pravo u sebi uključuje i tražbinu osiguranu razlučnim pravom kad tako nešto nigdje u SZ-u nije propisano, niti se tu radi o istim pojmovima, a isto tako niti jedan od tih pojmova u sebi ne uključuje drugi pojam.

Ni na jednom mjestu u SZ-u, a poglavito ne u onim odredbama SZ-a koje reguliraju predstečajni postupak, nije propisano da tražbine vjerovnika prema dužniku koje su osigurane razlučnim pravom nisu predmet ispitivanja jer **potrebno je razlikovati razlučno pravo i tražbine osigurane razlučnim pravom**, a prema članku **46. st. 6. SZ-a razlučna prava nisu predmet ispitivanja** na ispitnom ročištu. Ali **tražbine osigurane razlučnim pravom se ispituju i predmet su ispitivanja jer zabrana njihovog ispitivanja nije nigdje ni propisana** (kao što je jasno propisana zabrana ispitivanja razlučnog prava) i jer na to upućuje i recentna sudska praksa VTSRH-a o ovom pitanju koja se prilaže uz ovu Žalbu.

U posljednjoj noveli Stečajnog zakona jasno je vidljiva namjera zakonodavca da vjerovnici koji imaju svoje tražbine prema dužniku prijave svoje tražbine, da se iste ispituju i utvrde ili eventualno ospore, zatim da dužnik dostavi plan restrukturiranja (dalje: **Plan**) te da tek nakon tog momenta (dostave Plana) razlučni vjerovnici imaju rok od 21 dan u kojem su dužni dostaviti Obavijesti i izjave o razlučnim pravima.

Iz mnogih odredbi SZ-a (npr. čl. 27. st. 1. koji izričito propisuje što sve Plan mora sadržavati - i analizu svih tražbina prema visini i vrsti što uključuje i neosigurane tražbine i tražbine osigurane razlučnim pravom ili npr. čl. 66. koji regulira na koje tražbine i prava predstečajni postupak ne utječe - članak uopće ne spominje da predstečajni postupak ne utječe na tražbine osigurane razlučnim pravom za koje je razlučni vjerovnik dao Obavijesti i izjave o razlučnim pravima) **proizlazi da sve prijavljene tražbine koje vjerovnik ima prema dužniku bez obzira da li su osigurane razlučnim pravom ili nisu i bez obzira da li se razlučni vjerovnik je ili nije odrekao prava na odvojeno namirenje i je ili nije pristao na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava, trebaju ispitati. Ni Drugostupanjsko rješenje ni pobijano Rješenje u svom obrazloženju uopće nisu uzeli u obzir izmijenjene odredbe SZ-a koje su stupile na snagu 31.03.2022.** i koje su znatno izmijenile predstečajni postupak pa tako i **regulirale da se i prijavljene tražbine prema dužniku koje su osigurane razlučnim pravom bez obzira da li su ili nisu dane Obavijesti i izjave o razlučnim pravima ispituju u predstečajnom postupku i da na njih predstečajni postupak utječe.**

VTSRH u Obrazloženju Ukidnog dijela Drugostupanjskog rješenja **pogrešno izjednačuje razlučno pravo i tražbinu osiguranu razlučnim pravom i uopće ne uočava razliku između navedenih pojmova.** Ovdje postoji razlučno pravo Zagrebačke banke za dio prijavljene tražbine koja je osigurana razlučnim pravom i za koju je Dužnik osobno odgovoran i stoga je Zagrebačka banka sukladno čl. 35. st. 3. SZ-a koji upućuje na odgovarajuću primjenu čl. 153. SZ-a, kao razlučni vjerovnik tu tražbinu trebala prijaviti i ona se morala i trebala ispitati (utvrditi ili osporiti) u predstečajnom postupku. U tom je pravcu prvostupanjski sud i pravilno donio Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u pogledu osporenih tražbina Zagrebačke banke, neovisno što je ista osigurana razlučnim pravom. Čl. 153. SZ-a na koji upućuje čl. 35. st. 3 SZ-a izričito propisuje da su vjerovnici s pravom odvojenog namirenja ujedno i stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran. Takva primjena čl. 153. SZ-a na predstečajni postupak znači da razlučni vjerovnik može prijaviti svoju tražbinu kao predstečajni vjerovnik, neovisno o tome što ima za nju razlučno pravo i neovisno o tome da li je dao Obavijesti i izjave u vezi svog razlučnog prava ili nije i **iz navedene se odredbe nikako ne može izvesti pogrešan zaključak da prijavljene tražbine koje su osigurane razlučnim pravom nisu uopće predmet ispitivanja.**

Stoga pogrešno VTSRH u Drugostupanjskom rješenju smatra da razlučno pravo ujedno uključuje i tražbinu osiguranu razlučnim pravom što smatramo neosnovanim i protivnim odredbama i smislu SZ-a. Smisao odredbi SZ-a koje reguliraju razlučno pravo i tražbine osigurane razlučnim pravom je u tome da prijavljene tražbine osigurane razlučnim pravom moraju i trebaju biti predmet ispitivanja (utvrđivanja ili osporavanja) dok s druge strane, po čl. 46. st. 6. SZ-a razlučno pravo ne može biti predmet ispitivanja. **Ta odredba jasno upućuje na to da razlučno pravo nije predmet ispitivanja, ali to nikako ne znači da se tražbine koje su osigurane razlučnim pravom ne prijavljuju i ne ispituju** jer bi tada razlučni vjerovnici mogli biti u lošijem položaju od vjerovnika čije tražbine nisu osigurane razlučnim pravom jer zbog „razlučnog prava“ ne bi mogli prijavljivati svoju tražbinu i ista ne bi mogla biti ispitana.

Čak i u situaciji da su od strane razlučnog vjerovnika i dane Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava to nema nikakvog utjecaja na pravo razlučnog vjerovnika da prijavi u predstečajni postupak tražbinu koja je osigurana razlučnim pravom i na to da se prijavljena tražbina razlučnog vjerovnika koja je osigurana razlučnim pravom mora i treba ispitati u predstečajnom postupku.

Već ranije je mnogobrojna sudska praksa VTSRH kroz svoje drugostupanjske odluke zauzela vrlo jasan stav (suprotan stavu drugostupanjskog suda izraženog u Obrazloženju Ukidnog dijela) o tome da iako razlučno pravo ne može biti predmet ispitivanja, da se unatoč tome tražbine koje su osigurane razlučnim pravom prijavljuju u predstečajni postupak i da se ispituju u predstečajnom postupku, a to se najbolje vidi iz sljedećih priloženih odluka – drugostupanjskog suda VTSRH:

a) Poslovni broj: 24 PŽ-384/2021-2 od 04.02.2021. koja se prilaže uz ovu Žalbu;

U toj je Odluci PŽ-384/2021-2 vrlo jasno naglašeno da:

„...razlučni vjerovnici predstečajnog postupka su istovremeno i njegovi vjerovnici ako im je predstečajni dužnik i osobno odgovoran. Slijedom toga, oni mogu prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu namirenja. U njihovo razlučno pravo se ne dira, ono ostaje i „samo“ razlučno pravo nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku sukladno odredbi čl. 46. st. 6. u vezi s odredbom čl. 38. st. 1., 3. i 4. SZ-a....treba razlikovati pravo vjerovnika da prijavi svoju tražbinu prema dužniku i da se ona utvrdi, od njegovog razlučnog prava. Upravo je to i bio cilj uvođenja odredbe čl. 35. st. 3. SZ-a...”

b) Poslovni broj: 43 PŽ-4943/2022-2 od 07.12.2022. koja se prilaže uz ovu Žalbu

U toj je drugostupanjskoj odluci PŽ-4943/2022-2 naglašeno sljedeće:

„...dužnik u žalbi prvenstveno navodi da se u tom dijelu pobijano rješenje ne može ispitati jer je prvostupanjski sud zanemario izjavu vjerovnika ... koji je nesporno prijavio potraživanje u iznosu od ... ali je izjavio da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i ne pristaje da se radi provedbe plana restrukturiranja odgodi namirenje iz predmeta na kojeg se odnosi njegovo razlučno pravo. Prvostupanjski sud je po mišljenju žalitelja pogrešno utvrdio činjenično stanje kad je utvrdio da je navedena prijavljena tražbina predmet ispitivanja u predstečajnom postupku....

Žalba nije osnovana....

Pritom se prvostupanjski sud pozvao na stav izražen u rješenju ovog suda poslovni broj PŽ-384/21-2 od 4. veljače 2021. prema kojem stečajni vjerovnici mogu prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu namirenja. Naime, prema odredbi čl. 35. st. 3. SZ-a na razlučne vjerovnike kao vjerovnike dužnika u predstečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju se pravila iz čl. 153. SZ-a. Člankom 153. SZ-a propisano je da su vjerovnici s pravom odvojenog namirenja stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran, što znači da određeni vjerovnik može biti istovremeno i stečajni i razlučni vjerovnik, te je njegovu tražbinu potrebno ispitati.“

c) Poslovni broj: 74 PŽ-725/2023-2 od 06.04.2023. koja se prilaže uz ovu Žalbu

U toj je drugostupanjskoj odluci PŽ-725/2023-2 posebno istaknuto i sljedeće:

„Što se tiče razlučnih vjerovnika, kojima je dužnik i osobno odgovoran.... važno je istaknuti da oni mogu prijaviti svoju tražbinu kao i drugi vjerovnici na temelju odredbe članka 35. stavaka 2. i 3. u vezi s odredbom članka 153. SZ-a, a što je ovaj sud naveo u odluci poslovni broj PŽ-4943/2022 od 7. prosinca 2022. Odredba članka 35. stavaka 2. i 3. u vezi s odredbom članka 153. SZ, razlučnim vjerovnicima kojima je dužnik i osobno odgovoran daje pravo i mogućnost da svoju tražbinu prema dužniku prijave u predstečajnom postupku....Međutim, ako razlučni vjerovnik ne uspije namiriti tražbinu u cijelosti iz vrijednosti založene stvari, a dužnik mu je i osobno odgovoran, preostali iznos tražbine razlučni vjerovnik može namirivati iz ostale dužnikove imovine. ... Razlučni vjerovnik kojemu je dužnik i osobno odgovoran može nakon namirenja tražbine iz vrijednosti predmeta zaloga preostali eventualno nenamireni iznos tražbine namirivati iz ostale dužnikove imovine ali samo u skladu s predstečajnim sporazumom i pod uvjetima koje predviđa predstečajni sporazum za tražbine skupine kojoj bi pripadao razlučni vjerovnik da nije imao tražbinu osiguranu razlučnim pravom. Zbog navedenih razloga, u Planu restrukturiranja mora biti određeno i kako će se namiriti tražbina razlučnog vjerovnika ako ne bude u cijelosti nemirena iz predmeta zaloga.“

(drugostupanjske odluke pod točkama a) i b) i c) dalje zajedno: **Drugostupanjske odluke**)

Iz priloženih Drugostupanjskih odluka jasno proizlazi ispravan i na odredbama SZ-a utemeljen stav da razlučni vjerovnici, ako im je predstečajni dužnik i osobno odgovoran, mogu i trebaju prijaviti svoju tražbinu osiguranu razlučnim pravom u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu te da neovisno o danim Obavijestima i

izjavama u vezi razlučnog prava **treba razlikovati 1. pravo vjerovnika da prijavi svoju tražbinu osiguranu razlučnim pravom i pravo da se ona ispita od 2. samog razlučnog prava tog vjerovnika.**

Stoga smatramo da je neosnovan i pogrešan Ukidni dio Drugostupanjskog rješenja kao i Obrazloženje Ukidnog dijela Drugostupanjskog rješenja, a samim time i da je pogrešna i neosnovana točka I. izreke Rješenja naslovnog suda koja se pobija ovom Žalbom kao i zaključci i argumentacija kojima su se sudovi u ovom predstečajnom postupku rukovali kod donošenja navedenih rješenja.

10. Obzirom na to kakav je stav zauzeo VTSRH u gore navedenom Drugostupanjskom rješenju u odnosu na potpuno suprotne stavove koje je izrekao VTSRH u Drugostupanjskim odlukama koje su priložene uz ovu Žalbu **ukazujemo na to da postoji potreba da se o ovom pitanju zauzme pravno shvaćanje sjednice odjela VTSRH-a zbog različite prakse izražene u navedenim odlukama.**

11. Nadalje, smatramo da VTSRH pri donošenju Ukidnog dijela Drugostupanjskog rješenja kao ni prvostupanjski sud pri donošenju i obrazlaganju točke I. izreke Rješenja koja se pobija ovom Žalbom nisu uvažili postojeće odredbe SZ-a koje su stupile na snagu 31.03.2022. godine i to odredbe koje reguliraju položaj i prava razlučnih vjerovnika, a posebice odredbu čl. 38. st.1 SZ-a koja propisuje u kojem su roku razlučni vjerovnici dužni FINA-i dostaviti Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava, a to je rok od 21 dana od dostave Plana, a koji rok u ovom predstečajnom postupku uopće nije počeo teći jer Dužnik još nije dostavio Plan. Stoga su Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava dane prije dostave plana restrukturiranja preuranjene i ne bi smjele imati učinak jer su dane prije roka i nije ni počeo teći propisani rok u kojem se one moraju dati, a što je svojedobno ispravno zaključio i prvostupanjski sud u svom obrazloženju Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama kad je napisao „Sud na ispitnom ročištu nije sastavio tablicu razlučnih prava na ispitnom ročištu jer dužnik nije izradio i dostavio plan restrukturiranja.“. Iz tog proizlazi da Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava prvostupanjski sud kod donošenja Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama nije ni uzimao u obzir kao relevantne jer rok za njihovu dostavu nije ni započeo. Nejasno je stoga zašto je, kad je ponovno odlučivao u prvom stupnju i donio točku I. izreke Rješenja koja se pobija ovom Žalbom, prvostupanjski sud zauzeo potpuno drugačije stajalište nego kad je donio Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama.

SZ je izmijenjenom odredbom čl. 38. st. 1. u pogledu početka i završetka roka u kojem su razlučni vjerovnici dužni dostaviti Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava jasno propisao da taj rok teče tek od dostave Plana budući vjerovnici moraju vidjeti na koji način je predviđeno njihovo namirenje da bi mogli donijeti adekvatnu odluku o svojim razlučnim pravima što je i logično i razumljivo. Stoga Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava koje bi bile dane prije početka i nakon isteka tog roka ne bi trebale imati nikakve učinke i ne bi trebale biti uzimane u obzir jer su dane izvan tog roka.

U Obrazloženju Ukidnog dijela pogrešno drugostupanjski sud zaključuje da iz obrazloženja Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama koje je donio prvostupanjski sud proizlazi da su razlučni vjerovnici dostavili obavijest o razlučnom pravu u skladu s člankom 38. stavkom 1. SZ-a. To prvostupanjski sud u obrazloženju Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama nigdje nije ni naveo što je i razumljivo jer po članku 38. stavak 1. SZ-a još nije ni počeo teći propisani rok u kojem su razlučni vjerovnici dužni dati Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava. Isto tako pogrešno drugostupanjski sud u Obrazloženju Ukidnog dijela zaključuje da prvostupanjski sud ispituje i utvrđuje osporenim tražbine za koje sam prvostupanjski sud navodi da nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku. U obrazloženju Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama prvostupanjski sud nigdje nije ni naveo da tražbine osigurane razlučnim pravima nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku. Nije jasno temeljem čega je i zašto prvostupanjski sud promijenio svoj stav o ovom pitanju kad je ponovno odlučivao u prvom stupnju i donio točku I. izreke Rješenja koja se pobija ovom Žalbom jer za takvom promjenom stava nema ni činjenično ni pravno uporište (ni jedna odredba SZ-a to ne propisuje) osim eventualno u pogrešnom i, kako je gore obrazloženo, neutemeljenom stavu drugostupanjskog suda iz Obrazloženja Ukidnog dijela Drugostupanjskog rješenja.

12. Zbog svega navedenog Zagrebačka banka ovom Žalbom pobija točku I. izreke Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku broj St-737/2022-127 od 12. svibnja 2023. godine u cijelosti kao činjenično i pravno neosnovanu te predlaže da sud uvaži ovu Žalbu i ukine točku I. izreke Rješenja te u tom dijelu predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odlučivanje odnosno **podredno da sud uvaži ovu Žalbu i preinači točku I. izreke Rješenja na način da u rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-737/2022-70 od 17. ožujka 2023. u Tablici osporenih tražbina u točki broj VI.1. navede kao osporenu tražbinu vjerovnika Zagrebačka banka u iznosu od 6.234.165,08 EUR-a1/46.971.316,83 kn i da na odgovarajući način uputi osporavatelja te tražbine na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja.**

U Zagrebu, 18.05.2023.

Vjerovnik:

Zagrebačka banka d.d., po punomoćniku
Dubravko Čejka, temeljem generalne punomoći
koja je deponirana u uredu predsjednika
Trgovačkog suda u Osijeku pod br. 39 Su-184/2022

Prilog: rješenje VTSRH Poslovni broj: 24 PŽ-384/2021-2 od 04.02.2021.;
rješenje VTSRH Poslovni broj: 43 PŽ-4943/2022-2 od 07.12.2022.;
rješenje VTSRH Poslovni broj: 74 PŽ-725/2023-2 od 06.04.2023.